

§ 1. 1. Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających powyżej 4,5% alkoholu, wynosi w kraju 29.000.

2. Liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych, o których mowa w ust. 1, w poszczególnych województwach określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług przedstawia corocznie Prezesowi Rady Ministrów analizę kształtowania się liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych, w miarę potrzeby wraz z wnioskami o zmianę tej liczby na rok następny.

§ 3. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług zapewni likwidację odpowiedniej liczby dotychczas działających

punktów sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości powyżej 4,5% alkoholu, dostosowując liczbę punktów sprzedaży tych napojów do ustalonej w § 1, w terminie do dnia 31 grudnia 1986 r.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1983 r. w sprawie określenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (Dz. U. Nr 60, poz. 273 i z 1985 r. Nr 10, poz. 37).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **Z. Messner**

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 1986 r. (poz. 188)

LICZBA PUNKTÓW SPRZEDAŻY NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH, ZAWIERAJĄCYCH POWYŻEJ 4,5% ALKOHOLU, W WOJEWÓDZTWACH:

1) stołecznym warszawskim — 1400	18) krakowskim — 700	34) radomskim — 610
2) białkopodlaskim — 100	19) krośnieńskim — 260	35) rzeszowskim — 330
3) białostockim — 440	20) legnickim — 390	36) siedleckim — 260
4) bielskim — 750	21) leszczyńskim — 320	37) sieradzkim — 570
5) bydgoskim — 740	22) lubelskim — 530	38) skierniewickim — 370
6) chełmskim — 160	23) łomżyńskim — 300	39) słupeckim — 380
7) ciechanowskim — 400	24) łódzkim — 620	40) suwalskim — 400
8) częstochowskim — 620	25) nowosądeckim — 500	41) szczecińskim — 860
9) elbląskim — 500	26) olsztyńskim — 650	42) tarnobrzeskim — 510
10) gdańskim — 1050	27) opolskim — 950	43) tarnowskim — 250
11) gorzowskim — 480	28) ostrołęckim — 260	44) toruńskim — 450
12) jeleniogórskim — 640	29) pilskim — 570	45) wałbrzyskim — 680
13) kaliskim — 630	30) piotrkowskim — 620	46) wrocławskim — 440
14) katowickim — 2750	31) plockim — 350	47) wrocławskim — 860
15) kieleckim — 840	32) poznańskim — 1250	48) zamojskim — 310
16) konińskim — 600	33) przemyskim — 170	49) zielonogórskim — 650
17) koszalińskim — 530		

189

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 16 października 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 7 lutego 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 43) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w pkt 1 wyrazy: „(Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174)” zastępuje się wyrazami: „(Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45)”,

b) w pkt 5 wyrazy: „w art. 29b” zastępuje się wyrazami: „w art. 31”,

c) w pkt 6:

— w lit. a) wyrazy: „w art. 29b” zastępuje się wyrazami: „w art. 31”,

— w lit. e) wyrazy: „pkt 1” zastępuje się wyrazami: „pkt 4”,

d) w pkt 11 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą samodzielnie lub przez wyodrębnioną jednostkę organizacyjną — właściwy państwowy organ nadzorujący ich działalność gospodarczą”,

2) w § 3:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 skreśla się wyrazy: „wypłacane uczniom szkół zawodowych”,

— pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) dodatek objazdowy w przedsiębiorstwach rozrywkowych oraz dodatek za upowszechnianie kultury w terenie w instytucjach artystycznych”,

— dodaje się pkt 31 w brzmieniu:

„31) wynagrodzenia twórców wynalazków, projektów racjonalizatorskich i wzorów użytkowych oraz nagrody związane z tymi projektami.”

b) w ust. 2:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wynikający ze wzrostu liczby godzin pracowanych poza harmonogramem pracy w niedziele, dni ustawowo wolne od pracy i dodatkowe dni wolne od pracy oraz wzrostu liczby godzin pracy w wyniku wprowadzenia — na podstawie odrębnych przepisów — wydłużonego czasu pracy; jednostki stosujące formułę miernikowo-przyrostową dokonują tego wyłączenia pod warunkiem jednoczesnego zmniejszenia wartości produkcji o przyrost produkcji wykonanej w te dni oraz w wydłużonym czasie pracy, ustalony przy uwzględnieniu średniej wydajności godzinowej; średnią wydajność godzinową dla tych celów ustala się jako iloraz produkcji wykonanej w roku podatkowym i liczby godzin wyliczonej jako iloczyn przeciętnego zatrudnienia ogółem i 2032 godzin; w okresach kwartalnych średnią wydajność godzinową ustala się odpowiednio na podstawie produkcji wykonanej w okresie rozliczeniowym oraz 508 godzin na 1 zatrudnionego ogółem”

— w pkt 7 skreśla się wyrazy: „w spółdzielniach inwalidów, niewidomych, w zakładach produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych, w warsztatach produkcyjnych Towarzystwa Przyjaciół Dzieci oraz w Zakładzie Wydawnictw i Nagrań Polskiego Związku Niewidomych”

— dodaje się pkt 11—15 w brzmieniu:

„11) wynikający ze zwiększenia wypłat za pracę za załadunki i wyladunki w spółdzielniach transportu wiejskiego oraz w zakładach transportu samochodowego i spedycji spółdzielczości ogrodniczo-pszczelarskiej,

12) spowodowany wzrostem płacy z tytułu podwyższenia najniższego wynagrodzenia zasadniczego, stanowiący iloczyn liczby zatrudnionych objętych podwyżką najniższego zasadniczego wynagrodzenia oraz różnicy między kwotą 5400 zł a stawką za pełny miesięczny wymiar czasu pracy w najniższej kategorii zaszerogowania, powiększoną o rekompensatę”

13) spowodowany zwiększeniem wypłat za pracę wykonaną po 1 stycznia 1986 r.:

a) w godzinach nocnych przy załadunku, wyladunku i transporcie ziarna,

b) przy suszeniu rzepaku i zbóż, wykonaną na rzecz zainteresowanych jednostek gospodarczych, jeżeli przyrost wynagrodzeń z tego tytułu nie został wyłączony z podstawy opodatkowania w oparciu o przepis pkt 1,

14) spowodowany przyrostem wypłat za regenerację części zamiennych i podzespołów przeznaczonych do złomowania w przedsiębiorstwach:

a) komunikacji miejskiej,

b) transportu i naprawy środków transportu, dla których organem założycielskim jest Minister Komunikacji, stosujących formułę progową,

15) wynikający z przyrostu wynagrodzeń pracowników grup awaryjno-remontowych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej”

3) w § 4 w ust. 1:

a) po wyrazach: „§ 6 rozporządzenia” dodaje się wyrazy: „oraz § 7 ust. 1”

b) w pkt 2 po wyrazach: „ustalaną zgodnie z § 2 i 3” dodaje się wyrazy: „ust 1 i 4”, a po wyrazach: „§ 6 rozporządzenia” dodaje się wyrazy: „i § 7 ust. 1”, a wyrazy: „art. 29f” zastępuje się wyrazami: „art. 35”

4) w § 6 w ust. 3 w zdaniu drugim po wyrazach: „Głównego Urzędu Statystycznego” dodaje się wyrazy: „bez pracowników zatrudnionych za granicą”

5) w § 7:

a) w ust. 1 na końcu dodaje się zdanie: „Pomniejszenie wynagrodzeń z wyżej wymienionego tytułu przez okres dłuższy niż 2 lata wymaga zgody Ministra Finansów”

b) w ust. 2 na końcu dodaje się zdanie: „Łączna wysokość kwot powiększających wynagrodzenia w roku podatkowym nie może być niższa od kwoty zmniejszenia, o której mowa w ust. 1”

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w jednostkach stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń”

6) w § 8 w ust. 5 w zdaniu drugim wyrazy: „za pierwszy rok działalności” zastępuje się wyrazami: „za pierwszy lub drugi rok działalności”

7) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. W jednostkach nowo powstałych organa założycielski w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustala dla pierwszego i drugiego roku działalności: kwotę wynagrodzeń wolną od podatku, wielkość produkcji oraz kwotę zysku za rok poprzedni w celu obliczenia kwoty wolnej od podatku w roku podatkowym, a w jednostkach stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń — planowaną kwotę wynagrodzeń”

8) w § 10 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jednostki gospodarcze stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń w przypadkach, o których mowa w ust. 2, powiększają lub pomniejszają — dla celów ustalenia należnego podatku — kwotę naliczonego podatku za 1985 r. o iloczyn tej kwoty i procentowego przyrostu lub spadku zatrudnienia spowodowanego przejściem lub przekazaniem jednostki organizacyjnej. Jednostki nowo powstałe powiększają w analogiczny sposób kwotę podatku naliczonego za pierwszy lub drugi rok działalności”

9) w § 11 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jednostki gospodarcze dokonujące wypłat specjalnego wynagrodzenia rocznego z tytułu „Karty Hutnika” mogą przy obliczaniu podatku za II i III kwartał uwzględniać w kwocie wynagrodzeń wypłaconych w tych okresach odpowiednio 1/2 i 3/4 tych wypłat”

10) w § 12:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „a w jednostkach nowo powstałych — za pierwszy rok działalności”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jednostki nowo powstałe, stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń ustalają podatek za pierwsze dwa lata działalności tylko wówczas, gdy kwota wypłaconych wynagrodzeń jest wyższa od planowanej kwoty wynagrodzeń, o której mowa w § 9. W takim przypadku kwotę należnego podatku za dany rok stanowi różnica pomiędzy podatkiem naliczonym od kwoty wypłaconych wynagrodzeń według zasad określonych w ust. 2 i 3 a podatkiem naliczonym od tych wynagrodzeń, pomniejszonych o iloraz nadwyżki ponad planowaną kwotę wynagrodzeń i liczby pracowników w roku podatkowym.”

c) dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:

„6. W jednostkach nowo powstałych stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń należny podatek począwszy od trzeciego roku działalności stanowi różnica pomiędzy naliczonym podatkiem za rok podatkowy a kwotą podatku naliczonego od wynagrodzeń wypłaconych w drugim roku działalności, zgodnie z ust. 2 i 3, z uwzględnieniem pomniejszeń, o których mowa w ust. 5.”

d) dotychczasowy ust. 6 oznacza się jako ust. 7,

e) dotychczasowy ust. 7 skreśla się,

11) w § 15 w ust. 9 w pkt 3 wyrazy: „pkt 1, 2, 4 i 5” zastępuje się wyrazami: „pkt 1, 2, 3, 5 i 6”,

12) w § 18 w ust. 2:

a) skreśla się pkt 1 i 2,

b) dotychczasowy pkt 3 i 4 oznacza się jako pkt 1 i 2,

c) dodaje się pkt 3—5 w brzmieniu:

„3) skazanych,

4) pracowników zatrudnionych w nowo uruchomionych zakładach lub przyrostu zatrudnienia, jeżeli nowe uruchomienie miało miejsce w roku poprzednim — w jednostkach gospodarczych, o których mowa w § 8,

5) pracowników wynagradzanych z funduszu rehabilitacji inwalidów”,

13) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Wpłaty podatku dokonuje się, z zastrzeżeniem ust. 3, zaliczkowo za okresy kwartalne w rachunku narastającym od początku roku w terminach:

- 1) do dnia 31 maja za I kwartał,
- 2) 25 dni roboczych po upływie II i III kwartału,
- 3) do dnia 28 grudnia za IV kwartał.

2. W zaliczkowym rozliczeniu podatku za IV kwartał uwzględnia się przewidywane całoroczne wypłaty wynagrodzeń obciążających koszty roku podatkowego, wartość produkcji lub kwotę zysku — stosownie do obowiązującej jednostkę formuły ustalania kwot wolnych od podatku.

3. Jednostki gospodarcze stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń dokonują zaliczkowej wpłaty podatku za rok podatkowy w ciągu 25 dni roboczych po upływie III kwartału, przyjmując do obliczenia tego podatku wynagrodzenia

wypłacone w okresie trzech kwartałów, przeliczone na wynagrodzenia całoroczne.

4. Ostatecznego rozliczenia wpłat podatku za rok podatkowy, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, dokonuje się w ciągu 10 dni, a w jednostkach stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń — w ciągu 20 dni od dnia sporządzenia bilansu.

5. Jednostki przemysłu okrętowego, żegluga morskiej oraz połowowe rybołówstwa morskiego dokonują rozliczeń i wpłat podatku jednorazowo, po zakończeniu roku podatkowego, w ciągu 10 dni od dnia sporządzenia bilansu za ten rok.

6. Jednostki gospodarcze prowadzące działalność rolniczą dokonują rozliczenia i wpłat podatku jednorazowo po zakończeniu roku podatkowego lub gospodarczego w ciągu 30 dni od dnia sporządzenia bilansu za ten rok.

7. Jednostki gospodarcze, w których w wyniku weryfikacji bilansu wystąpią zmiany w rozliczeniu wpłat podatku, dokonują uzupełniającego rozliczenia tego podatku w ciągu 10 dni od dnia zweryfikowania bilansu, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w ust. 6, które dokonują takiego rozliczenia w ciągu 30 dni od dnia zweryfikowania bilansu.

8. Rozliczenia i wpłaty podatku z tytułu wypłat nagród i premii, przekraczających kwoty wolne od podatku, dokonuje się równocześnie ze złożeniem w banku finansującym zapotrzebowania na te wypłaty.

9. Wpłaty podatku dokonuje się na rachunki dochodów budżetowych we właściwych urzędach skarbowych.

10. Jeżeli w wyniku obliczenia przez jednostkę gospodarczą podatku za okresy kwartalne, narastająco od początku roku, powstanie nadpłata, to podlega ona zwrotowi w ciągu miesiąca od dnia złożenia w urzędzie skarbowym deklaracji, o której mowa w ust. 12.

11. Nadpłata, powstała w wyniku ostatecznego rozliczenia podatku za dany rok, podlega zwrotowi w ciągu miesiąca od dnia złożenia tego rozliczenia:

- 1) z rachunku urzędu skarbowego — jeżeli jednostka gospodarcza dokonała wpłaty podatku na ten rachunek,
- 2) z funduszu scentralizowanego utworzonego na podstawie odrębnych przepisów — jeżeli jednostka gospodarcza dokonała wpłaty podatku na ten fundusz.

12. Jednostki gospodarcze przekazują urzędowi skarbowemu deklarację dotyczącą rozliczenia podatku — według wzoru, ustalonego w odrębnym trybie, w terminach określonych w ust. 1—7”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do obliczania podatku za okres od dnia 1 stycznia 1986 r., a w stosunku do jednostek gospodarczych prowadzących działalność rolniczą, rozliczających się w roku gospodarczym — od dnia 1 lipca 1986 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Gębala